No. 150.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 13 December. 1844.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Het aan de Tweede Kamer door de volksvertegenwoordigers Luzac, Thorbecke enz. aangeboden ontwerp van wet tot verandering der grondwet.

Het is eene waarheid van alle tijden, dat, hoe sterker de onderdrukking, hoe heftiger de tegenstand eener regering tegen de behoeften des volks is, des te nader het uur der verlossing komt. Die waarheid is ook in Nederland meermalen gebleken, en zal wederom blijken.

Hadde de in het adres van antwoord flaauw uitgedrukte wensch niet zoo heftigen tegenstand bij de regering ontmoet, hadde de regering niet, door hare Eerste Kamer, en prijsgeving van den geëerbiedigden persoon des Konings zelfs, der Tweede Kamer verboden dien wensch te uiten, om zoodoende te nekken, hetgeen de eerste behoefte des volks is, — en daardoor zoo stellig en afdoende getoond, dat van haar geen uitkomst te wachten is, welligt hadden de 9 mannen, wier namen door heel Nederland gekend en geacht waren, wier politieke handelingen door heel Nederland toegejuicht werden, het zwaard nog niet uit de scheede getrokken, dat bij de medewerking des volks den strijd zal doen winnen.

De zoo heftige tegenstand der regering, welke noch door hare agenten en medepligtigen in de Tweede Kamer, noch door de Eerste Kamer met eenigen grond van redenen kon worden gewettigd, de zoo heftige tegenstand der regering met hare walgelijke bende aristocraten en oligarchen, allen politieke nulliteiten of plaatselijke egoisten, die voor niets strijden, dan voor hunne en der hunnen vette posten en bedieningen, zoo wel *in praesenti* als *in futuro*, heeft het oogenblik doen geboren worden, waarop de mannen des volks de vaan van wettige redding hebben uitgestoken, en het volk tot medewerking oproepen.

Ja! volk van Nederland, het zal nu blijken of gij zulke voorgangers waardig zijt, al, dan niet. Zij gaven het sein, doch hen en uzelven de overwinning te bezorgen hangt alleen *van u*, van u *alleen* af. — Zoo ook gij op hun voorbeeld de handen uitsteekt naar de wettige wapenen, die u ten dienste staan, dan is zij u, — maar zoo gij andermaal, *of* als het redelooze vee niet nadenkt over uwe belangen, *of* als de uitgedoofde slaaf wel klaagt over uwen ellendigen toestand, doch niet wilt medewerken om dien te verbeteren, — dan zal de overwinning falen, en de 9 mannen des volks die het zwaard trokken, en de weinigen die zich welligt aan hen aansloten, zullen tegen de treurige bevinding, dat het Nederlandsche volk hunne bemoeijingen onwaardig was, niets over te stellen hebben, dan de bewustheid dat zy hunnen pligt deden.

Het geheele volk beseffe het belangrijke van het oogenblik! Allen, die hervorming en vooruitgang willen sluiten zich gezamentlijk aan dat 9tal aan! Geen tweespalt onder hen, die dat willen! Geen ondergeschikte belangen vernietige het groote, het hoofdbelang! Opoffering van bijzondere opinien en jalousien omtrent ondergeschikte punten is noodzakelijk voor allen die het hoofdpunt verlangen. Vereeniging van allen die niet zamenheulen met de bende aristocraten die het land physiek en moreel, stoffelijk en zedelijk uitmergelt en onderdrukt. Allen sluiten zich aan het moedige 9tal aan! Die niet *voor* hen is, ja wat meer is, die het niet openlijk *zegt* voor hen te zijn, ja wat nog meer is, die niet *door daden toont* voor hen te zijn, is *tegen* hen.

Al wie niet door *daden* toont *voor* hen te zijn is *tegen* hen, zeiden wij. — Door daden, ja door *daden*. Niemand toch die de hoofdoorzaak onzer ellende weet te zijn de zamenstelling eener volksvertegenwoordiging zonder dat het vertegenwoordigden zijn, die ze zamenstellen, — kan met ernst de mogelijkheid beweren, dat die oorzaak onzer ellende worde weggenomen door die vertegenwoordiging zelve, dat deze met andere woorden een zelfmoord zou begaan. — Tijdelijk en als aanschouwer aan te zien wat de Kamers met het gedane voorstel zullen doen, zoude even goed zijn als het voorstel tegen te werken, want het zou bewijzen dat men de vertegenwoordiging ten deze vertrouwde, men dus geene verandering noodig achtte. — Op de Kamers de behandeling der zaak te laten aankomen, deze te vertrouwen, is stilzwijgend onze tegenwoordige grondwet goed te keuren. Die dat doet weerspreekt zich zelve, zoodra hij het wil doen voorkomen als wenschte hij toch eene andere. — Op de Kamers te vertrouwen is even zoo goed als met kracht en magt alle hervorming tegen te werken; want wie daar aanneming van het voorstel der mannen des volks mogelijk acht, kan zich gerust bij prof. Schroeder van der Kolk ter genezing aanbieden.

Neen, de ondersteuning van het voorstel moet onmiddelijk van de natie komen. Elk orgaan der openbare opinie, elk zedelijk ligchaam, elk individu geve blijken van adhaesie aan het voorstel te kennen. Ieder brenge het zijne bij om aan te toonen dat de 9 mannen, en wie zich verder in de Kamer aan hen mogten aansluiten, het geheele verlichte gedeelte der natie op hunne hand hebben, opdat bij de *zekere* verwerping van het voorstel bij de vertegenwoordiging, den Koning duidelijk gebleken zij, dat de vertegenwoordiging de behoeften der natie, het belang van zijn Huis miskende en zoodoende hij zich vereenige met die mannen, wier kloek besluit aanleiding gaf om hem de oogen te openen, en in de gelegenheid te stellen de natie en de troon te redden van den ondergang die zijne ministers met *hunne* vertegenwoordiging hem bezig waren toe te bereiden.

Wij roepen alle de organen der publieke pers op zich met ons aan het kloeke 9tal aan te sluiten. Geen verschil omtrent ondergeschikte punten, geen tweespalt over plaatselijk belang verdeele ons. Allen die in het aangeboden ontwerp iets vind dat hij welligt anders gewenscht hadde offere deswegens zijne opinie op, om het hoofddoel gezamentlijk te bewerken. Wij zullen daarvan het voorbeeld geven!

Wij roepen alle burgers van Nederland op! Zoowel zedelijke ligchamen als personen vereenigen zich met het 9tal. Geen wettig middel worde verzuimd. Het geringe aantal kloeke mannen, dat voor 's lands belangen in de vergadering pal staat, vinde buiten de bewustheid van zuiverheid van beginselen, kracht en steun bij de natie, welke van die vergadering is uitgesloten. Het zij hun en aan allen duidelijk, dat hunne stem, die des volks is. Elk verlangen door hen geuit, mogen zij kunnen aantoonen dat het de dringende en niet langer te beteugelen eisch is van hen die buiten staan; — elk woord door hen gesproken, dat het door het geheele land wordt beaamd. — Burgers van Nederland! zoo het niet de doodslaap is, dien gij slaapt, zoo gij nog redding waard zijt, waakt dan op, nu wie gij in den lande voor de uitstekendsten erkent, u oproepen en voorgaan.

Het jaar 1830 heeft getoond, wat gij althans toen nog kondet. Toen riep de Vorst uit het Huis van Oranje u op tot hetgeen gij voor uw bestaan en veiligheid dienstig achttet te zijn, en als met een tooverslag stonden uwe ouderen en jongeren, uwe aanzienlijken en geringen met de wapenen des krijgs in de hand, en uitgerust om dien te voeren! — Nu is uw grondgebied onbedreigd, uwe grenzen rustig, uwe naburen met u bevriend; — maar uwe zedelijke en stoffelijke belangen worden meer en meer ontzenuwd en derzelver vernietiging is nabij.

In den aanvang dezes jaars hebt gij 117 millioenen schats vrijwillig opgebragt ter ondersteuning eener regering, die u, zoodra zij het geld magtig was, in uwe verwachting bedrogen heeft, — die u alle waarborgen weigert dat niet met den aanvang van het jaar 50 andermaal hetzelfde offer van u zal gevergd worden, — die eene buitensporig kostbare inrigting van het bestuur van den staat ten gerieve van enkelen bestendigt, — die u alle medewerking aan het bestuur van uw eigen land, dat toch het uwe is, blijft ontzeggen, — die den Vorst uit het Huis van Oranje, waaraan gij eertijds uwe vrijheid te danken had, belet en verhindert u te redden van algemeene verdooving, stoffelijke en morele, welke eene heerschzuchtige aristocratie u toebereidt. — Hadt gij die kwade trouw der regering voorzien, gelijk *wy*, gij hadt ze niet, zoo als *gy* deed, door uwe 117 millioenen bevestigd. — Doch nu is onze voorspelling uitgekomen, en gij zijt bedrogen. — Uw gestort geld blijft men doen strekken tot uw verderf.

Waakt dan nu op, nu wie gij in den lande voor de uitstekendsten erkent u oproepen en voorgaan. Met u is hun de overwinning, zonder u hun de nederlaag en geen uitkomst voor u. Het valt der eigenbaat en lafhartigheid gemakkelijk de pogingen van enkele dapperen te vernietigen. Een ongemotiveerd of met nevenredenen, voor de leus, omkleed *neen* van de meerderheid van hetgeen men uwe vertegenwoordiging hiet, kan en zal gehoor weigeren aan de meest logische redeneringen, aan de billijkste wenschen van die weinigen die uwe belangen voorstaan. *"Il n'y a de pire sourds que ceux qui ne veulent pas entendre."* Het behalen der overwinning is niet in hunne handen, maar in de uwe. Zij konden slechts het teeken van den aanval geven; ze te doen gelukken hangt van u af. — Zoo gij stil zit, zal hunne poging door uwe vertegenwoordiging voor altijd gesmoord worden.

Waakt op dan met die eendragt die u in 1830 de wapenen deed opnemen, en nog in dit jaar door uw geld, eene regering deed ondersteunen, welke nu bleek u te hebben bedrogen in uwe goede trouw!

— Waakt op; nog eens, zoo gij stil zit, de poging uwer voorgangers zal falen; — maar zoo gij medewerkt, zoo ieder voor zich en allen gezamenlijk openbare teekenen van aanhang aan uwe voorgangers geeft, dan zal uwe vertegenwoordiging, al tracht zij de pogingen uwer voorgangers tegen te houden, die niet kunnen falen, want juist die tegenstand zal uwe kracht vermeerderen. — Wij herhalen het, die niet mede*werkt* is *tegen* ons. — Al wie geene petitie teekent of ander blijk van adhæsie, op welke wijze ook, mits het openbaar en luide zij, geve, is tegen ons, en tegen hen aan wien wij ons aansluiten. — Het vertoonen van nationale kracht, van nationale wil is het eenige wat de pogingen van het kloeke 9tal kan doen gelukken. — Tegen eene nationale kracht is niets in staat weerstand te bieden, en al wat weerstand bieden wil, vermeerdert die kracht. Daarom vertoone de natie dezelve, en wij staan er u borg voor, zij zal den geëerbiedigden Koning de oogen openen. Nadat onze belangen schipbreuk zullen geleden hebben bij de zoogenaamde vertegenwoordiging, zal hij zich aansluiten aan uwe voorgangers, en gij zult van hem ontvangen, wat hem bleek dat eene heerschzuchtige aristocratie u onthield, gij zult er *hem*, hem *alleen* dank voor wijten, en zelve de bewustheid in u omdragen van, volgens uw pligt, het uwe te hebben bijgedragen tot de glorie van Willem II, het behoud van zijne dynastie, en het geluk van het vaderland!

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

— Er heerscht thans eene groote opschudding onder de steenkolen-mijnwerkers van Chestershire en Lancastershire. Alle weken hebben op onderscheidene plaatsen dier distrikten *meetings* plaats, om de werklieden in hun voornemen te bevestigen, dat zij hun werk zullen staken, indien het loon niet wordt verhoogd. De crisis schijnt thans dreigend te worden; Zaturdag hebben al de eigenaars van steenkolenmijnen der beide graafschappen eene sommatie ontvangen, om 2 p. per shilling meer aan ieder werkman te betalen, met bedreiging om, ingeval van weigering, het werk te staken. Maandag hebben de werklieden van al de mijnen niet gearbeid; *meetings* hebben plaats gehad, onder anderen een te Lamberton-Green, waar men 3000 menschen telde. In die vergaderingen is men overeengekomen niet toe te geven, alvorens de meesters toegegeven hebben aan hetgeen van hen gevraagd wordt.

— Als Engeland het land der groote dingen is, dan is het ook het land der groote uitsporigheden. Onze lezers hebben van die monster-kazen, van die onmetelijk puddings, van die levensgroot gebraden varkens en ossen, eindelijk van de duizende uitsporige kunststukken die ter eere van H. Maj. worden opgevoerd meermalen gehoord. Het volgende is nog een nieuw staaltje van dezen aard:

Verscheidene dames van Fonthill, in het graafschap van Wilts, zijn bezig twee prachtige stukken kant te borduren, welke zij voornemens zijn aan Hare Majesteit ten geschenke aan te bieden. Het eerste stuk is 24 ellen lang en over 4½ duim breed. Van het eene einde tot het andere is het met zinnebeelden van het koningschap versierd. De benedenzoom is uitgewerkt met schulpen, waardoor druiventrossen zijn gestrengeld. Deze kant is van zijden gouddraad geheel uit één stuk bewerkt; in het midden is het portret der koningin en de wapens der verschillende takken van het koninklijk geslacht; hier en daar is de kroon van Engeland afgebeeld, verder is het de rijks-appel, de bijbel en de schepter. Het andere stuk is van dezelfde bewerking; het meet eene el in het vierkant en het is met zinnebeeldige figuren van zijde en gouddraad versierd. Sedert twee jaren arbeiden deze dames aan die wonderschoone kanten.

— Een Engelschman, die nieuwsgierig was om te zien hoe de bewoners der Fidschi-eilanden hunne dooden begraven, hoorde dat er eene begrafenis zoude plaats hebben, en begaf zich terstond naar de plaats, waar de plegtigheid moest gebeuren. Hoe groot was echter zijne verbazing, toen hij den persoon, die ter aarde moest worden besteld, levend voor zijn graf zag zitten! Hij had den weg derwaarts te voet afgelegd; hij leed slechts een weinig aan den hoest en aan engborstigheid, en scheen een man van middelbare jaren. De verschrikte Engelschman stelde al zijne overredingskracht in het werk om den ongelukkige van zijn voornemen af te brengen, en trachtte hem te overtuigen, dat hij nog te herstellen was. Alles was vruchteloos — de zieke antwoordde: « Ik heb mij nu eenmaal op mijne mat nedergelegd, ik wil mij thans laten begraven." —

Zijne bloedverwanten, op wie de verpligting rustte om zijnen wensch te vervullen, traden tusschen beide en verboden den Engelschman, zich verder met de zaak in te laten. Drie van hen bonden hunnen hoestenden neef eenige roodgestreepte doeken om het hoofd, verwden de helft van zijn aangezigt zwart, en zalfden zijn ligchaam met olie. Hij was thans voor het graf opgetooid, en had nu nog slechts om een' dronk waters. Men gaf hem dien, en hij dronk lustig, en verlangde nog meer, maar een oud man riep hem barsch toe: « Waartoe hebt gij dat noodig, daar gij u wilt laten begraven! Maak voort!" — Hij werd in matten gewikkeld en in het graf nedergelegd, hetwelk thans bleek reeds ingegraven te zijn. Op zijne bezwaren daarover werd niet de minste acht geslagen. Men wierp aardkluiten over hem en stampte hem met de voeten naar onder. — Zijn klagen werd al doffer en zwakker, tot dat hij eindelijk stikte.

BELGIE.

— Volgens een dagblad van Brugge, woedt de typhus hevig in verscheide streken van de provincie. Geheele familien zijn, in sommige gemeenten, door deze ziekte aangetast.

— Over eenige dagen, hebben de werklieden die voor den zeedijk te Oostende arbeiden op eene diepte van bij de 15 voeten, een zeer oud schip, van den inhoud van 150 tonnen, ontdekt. Dit vaartuig schijnt zeer oud te zijn, want niemand hoegenaamd herinnert zich van ooit aldaar een schip te hebben weten stranden. Het algemeen gevoelen is dat dit vaartuig, tijdens het beleg van Oostende in 1601, in den grond zal geboord geweest zijn. Het schip kon niet in zijn geheel worden uitgehaald, en is aan stukken geslagen. Het hout hetwelk men uit den grond haalt, is nog in den allerbesten staat.

NEDERLANDEN.

MIDDELBURG, den 11. December. Naar wij vernemen is in den afgeloopen nacht, aan het Goesche Sas, de woning van een beambte van het polder-bestuur, door eenige, tot heden onbekende personen, met bedreiging van het leven van den bewoner, omringd, en heeft men denzelven geweldadig eene vrij aanzienlijke som aan contanten afgeperst. Een meer omstandig berigt hiervan zullen wij nader geven; alzoo zich voor het oogenblik het vermelde alleen tot mondelinge mededeeling bepaalt.

Ingezonden Stukken.

Kleine bijdrage tot bevordering der onderlinge eensgezindheid en liefde te Zierikzee.

Wij raden de Zierikzeenaars thans te beginnen met het physiologeren van al die in het vermoeden staan, van iets te hebben kunnen schrijven, van al wat reeds geschreven is, of nog te zullen kunnen schrijven van alles wat nog beloofd is, ter schande van hun die digt bij het vuur zitten en zich het beste warmen.

Aangevallenen, het wordt tijd dat gij ontwaakt, zijt gij ook al slaapmutsen? Denk aan het Pruissische spreekwoord: *Woerst, wieder Woerst!* en bijt thans ook eens fiks van u af, raak of mis, schuldig of onschuldig. — tsa! — tsa! — kies... kies... s...! hap maar naar elk die gij denkt dat het zou hebben kunnen doen, ligt dat er een van de schuldigen onder loopt.

Ha! — Ha! a! a! ..! hebt gij er al één bij de broek gehad, die onvoorzigtige, die E. B. onder zijn stuk durfde zetten; ja, ja! hij was het! E. Lab., en raak was het ook! — die kerel zou het Zierikzeesche komplot verraden; — pak nu de anderen maar in, — maar altijd raak hoor!

Wat zullen nu die menschen te *Zierikzee* elkander hartelijk lief gaan krijgen, — ha! ha! ha! — Ja het zijn liefderijke Christenen: zij zingen ook zoo welmeenend:

« *Waar liefde woont, gebied de Heer den zegen.*"

En daarom gaat het ook zoo voorspoedig, met de vroeger zoo bloeijende koopstad Zierikzee!

X. den 15 November 1844.

Een die in zyn vuistje lacht, GODDANK *geen ingezeten van Zierikzee meer!*

Zierikzee, 3. December 1844.

Mijnheer de Redacteur!

Eene ware N.-Amerikaansche geschiedenis zagen wij in uw geëerd blad van den 25. November jl. als advertentie geplaatst, welke door H. Gijsam uit het Engelsch is overgenomen.

Niet weinig stonden wij verwonderd, deze geschiedenis te lezen, vooral omdat een onzer landgenooten (zoo wij ons niet bedriegen, want men vindt nog al dikwijls gelijkluidende namen) dezelve had doen plaatsen, en wel, om in navolging der Amerikanen, publiciteit te geven, aan al wat tot leering en waarschuwing kan strekken, en daar wij kunnen begrijpen, dat het onzen landgenoot moeijelijk moet vallen, geschiedenissen in de Engelsche taal geschreven, in de Nederduitsche over te brengen, zoo zouden wij hem raden, liever publiciteit, aan alle tot leering strekkende geschiedenissen, te geven, welken in onze landstreek zoo menigvuldig aanwezig zijn; want immers vindt men overal kortzigtige, wispelturige, door jaloezij geplaagde en verliefde boeren, burgerdochters die er uitmuntend wel uitzien, schoolmeesters, huwelijken die met geene kinderen gezegend worden en daarentegen nog met eene menigte ongelukken te kampen hebben, enz. ??

Het schijnt bovendien dat H. Gijsam de Engelsche taal niet goed magtig is, of wel, dat de geschiedenis aan hem niet naar waarheid is medegedeeld, omdat alle de in de geschiedenis voorkomende omstandigheden niet juist overeenkomen, vooral wat den schoolmeester en de vergiftiging betreft, want volgens nader onderzoek, heeft de justitie, van die vergiftiging kennis gekregen hebbende, onmiddellijk door kundige artsen het vereischte onderzoek doen bewerkstelligen, en heeft men toen bij den boer geen de minste sporen van vergiftiging kunnen ontdekken, en de ernstige ongesteldheid schijnt veroorzaakt te zijn geweest door eene overbraste maag; — dat den boer zijn leven verbitterd werd is wel mogelijk, vooral, zoo als hier het geval is geweest, wanneer de schoolmeester de oorzaak zijn dat men zijne goederen moet overdoen; — dat de boer met zijne vrouw heeft gereisd is eene waarheid, maar daarvan is geene oorzaak in de vrouw maar in den boer zelve te vinden geweest, omdat hij door zijne hemelhooge plannen, dacht een' put voor anderen te graven; maar zoo als dikwijls het geval is, is hij er zelve in gevallen.

En laten wij nu eens vooronderstellen, dat de boer, ten believe zijner vrouw, eene reeds gehuurde hofstede liet varen, en dat hij daarna een huis, schuur en verdere gevolgen kocht, — dan moet dien boer al heel dwaas geweest zijn, om zoo maar blindelings de nukken zijner vrouw te volgen; doch een andere geschiedschrijver schijnt den boer beter te kennen, en zegt, dat hij zeer wispelturig van aard was, en hij een en ander vooral wel aan zijne vrouw moest wijten, om daardoor zijn eigen pad schoon te maken. Dat men niet weet waar de boer gebleven is, is mede niet juist vermeld, want men wist zeer goed naar welke streek hij zich begeven had, en dat de vrouw in een hospitaal is opgenomen verdient beter onderzoek, want zoo wij wel onderrigt zijn, bevind zij zich in de woning van zeer fatsoenlijke lieden; doch men had bij de geschiedenis moeten vermelden, dat de boer binnen kort in het gekkenhuis staat opgenomen te worden.

Mijnheer de Redacteur! ter bevordering en hulde der waarheid, verzoeken wij UE. het bovenstaande in uw geëerd blad te willen opnemen, UE. tevens verzekerende *in staat te zyn, te beseffen mensch te zyn.*

UEd. Dienaar,

B.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 12. December. Sedert den 10. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

The jugde Thomson; J. Rovers, Agnes, L. Wastrom, beide Rio Janeiro, koffij; the Saxon, W. Dean, the Westguij, H. Scheiding, beide Boston, tabak en katoen; de stad Meppen, J. Lammers, Margaretha, J. Strak, beide Riga, lijnzaad, the Emperor, G. King, Manilla, tabak.

— Hendrika Catharina, G. R. Glim, bestemd naar Hamburg, met stukgoed, en the Emperor, G. King, komende van Manilla, met tabak, liggen alhier in de haven.

BATH, den 8. December. Gedurende de maand November 1844, zijn aan het Kantoor van In- en Uitklaring, Expeditie en Betaling alhier, de navolgende schepen

Ingeklaard: 5 met potaarde, 11 met puin, 2 met tarwe, 1 met rogge, 1 met boekweit, 1 met gezaagdhout, 5 met brandhout, 5 met houtwerk, 6 met kalk, 1 met ongesponnen katoen, 1 met koperwerk, 120 met steenkolen, 3 met meubelen, 1 met mode-waren, 34 met stukgoed, 46 met hard-, straat- en zinksteen, 2 met vaatwerk, 2 met versche boomvruchten, 1 met ijzerwerk, 5 met kool- en lijnzaad, 87 ledig. Te zamen 336 schepen; waarvan 243 onder Nederlandsche- en 93 onder Belgische vlag; alsmede 177 ledige visch- en mosselschepen en 29 stoombooten.

Uitgeklaard: 57 met aardappelen, 13 met haardasch, 1 met biezen, 2 met tarwe, 65 met gerst, 6 met haver, 14 met hooi, 2 met masten, 3 met ongezaagdhout, 2 met rijshout, 7 met hoepen, 1 met jenever, 1 met physische instrumenten, 1 met huiden, 6 met kaas, 2 met koffij, 1 met kaf, 5 met meekrap, 1 met meubelen, 26 met stukgoed, 2 met uijen, 1 met vaatwerk, 2 met haring en zoutevisch, 16 met bokking, 1 met stokvisch, 4 met ongemalen tufsteen, 2 met vlas, 1 met wol, 11 met kool-, raap en lijnzaad, 5 met kanariezaad, 144 ledig. Te zamen 401 schepen; waarvan 305 onder Nederlandsche- en 96 onder Belgische vlag; alsmede 186 schuiten met versche visch en mosselen en 20 stoombooten.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te Middelburg,

12 December 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
1e J. Zeeuwsche Tarwe f	8.60	Zomergerst f	5.60
2e dito dito «	8.00	N. W. dito «	4.60
N. dito dito «	6.25	N. W. Gr. Erwten «	4.75
1e Walch. dito «	8.50	Z. dito «	3.90
2e dito dito «	8.50	W. Witte dito «	5.00
Nieuwe dito «	6.75	Wittebóonen «	7.00
O. Rogge «	5.30	Br. dito «	9.00
N. Rogge «	4.90	N. W. Paardenboonen «	4.50
W. Koolzaad «	10.50	W. Z. dito «	4.40
Zomer dito «	8.00	Raapolie f 40.00 p. v.	
St. Joosland dito «		Patentolie « 42.00 «	
Haver «		Lijnolie « 35.00 «	
Boekweit «	4.30	Raapkoeken f de 1040 st.	
Zomerzaad «	8.50	Lijnkoeken « 9.00 « 104 «	
Winter gerst «	4.20		

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.